

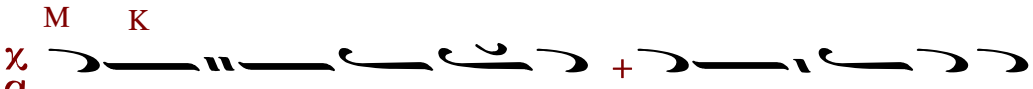
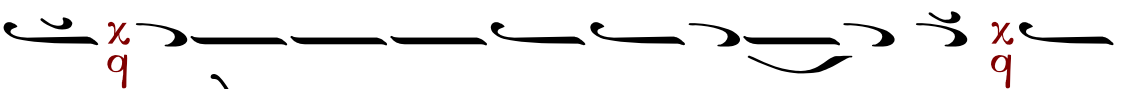
25-09-

† Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Ποίημα Γερασίου Μικραγιαννανίτου.

ΟΡΘΟΣ

ᾠχος λη Πα

 Θε ο ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η

 μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

 ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

 μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

^χ_q και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι νων α μην
^χ_q και ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
 τος και ρε τειχος και σκεπη των προ στρε χον
 των εις σε και ρε α χειμα στε λι μην και α πει
 ρο γα με η τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η
 την σου και Θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει
 πης υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ
 νου ουν των τον το ο κο ον σου ου ου ου

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν, Κάθισμα.
ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν πλοῦτον τὸν φθαρτόν, καὶ μνηστῆρος
τὸ φίλτρον, καὶ πᾶσαν ὑλικήν, ἡδυπάθειαν
Μῆτερ, ἐμφρόνως καταλέλοιπας, ὡς τρωθεῖσα
τῷ ἔρωτι, τοῦ Κυρίου σου, ᾧ ἀκλινῶς ἐπομένη,
βίου κρείττονος, ὥφθης λαμπὰς Εὐφροσύνη,
λαμπρῶς ἀριστεύσασα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἡ πάντων ἐκλεκτή, καὶ πασῶν ἀνωτέρα, ὡς
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, καὶ πηγὴ εὐσπλαγχνίας,
σπλαγχνίσθητι Πανάμωμε, ἐπ' ἐμοὶ τῷ οἰκέτῃ
σου, καὶ θεράπευσον, τὴν κακωθεῖσαν ψυχὴν
μου, ταῖς τοῦ δράκοντος, ἐπιβουλαῖς καὶ
ἐνέδραις, καὶ σῶσόν με Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν,
Κάθισμα. Γερασίου.
ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀγνεία ἐκλάμψασα, καὶ ἀρετῶν καλλοναῖς,
Κυρίῳ μεμνήστευσαι, καθαρωτάτῃ ψυχῇ, καὶ
ἡσκησας ἄριστα· ὅθεν πρὸς ἀθανάτους,
μετετέθης νυμφῶνας, βλέπουσα τοῦ νυμφίου,
τὴν ὑπέρφωτον δόξαν, Ὅσια Εὐφροσύνη,
Παρθένων ἀγλάϊσμα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τὸν πάντων δεσπόζοντα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, συνέλαβες Ἄχραντε, δίχα φθορᾶς καὶ τροπῆς, καὶ τοῦτον γεγέννηκας, ἓνα τῇ ὑποστάσει, καὶ διπλοῦν τῇ οὐσίᾳ, μηδόλως ἐν τῇ κενώσει, τοῦ Πατρὸς ἀποστάντα, ὧς πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα. Γερασίου.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ ἁγία μνήμη σου, τῇ ἐναρέτῃ σου ζωῇ, πνευματικῶς κατευφραίνουσα, Μῆτερ Ὁσία, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἐκ γαστροῦ σου πρόεισι, σεσαρκωμένος, ὁ τῆς δόξης Ἥλιος, ταῖς τῆς Θεότητος αὐγαῖς, καταλαμπρύνων Πανάχραντε, τοὺς Θεοτόκον ὀρθῶς σε κηρύττοντας.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἦχος Γ'τος

Ἐκ νεοτητοοσμου πολλαα
 πολεμει μεπαθη αλλαυτοσαντιλα
 βου καισωσον Σωτηρμου
 Οιμισουντες Σιωναισχυνθητεα
 ποτου Κυριου ως χορτος γαρ πυρι ε
 σεσθρα πεζηραμμενοι
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
 ω Πνευματι
 Αγιω Πνευματι πασα ψυχη ζω
 ου ουται και καθαρσει υψουται λαμπρυνε

ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
κρυ φι ως

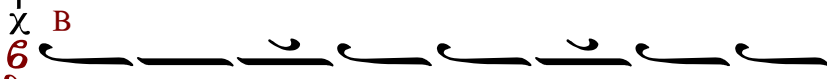
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον Ἦχος δ'

Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι
ον και προ σε σχε μοι και ει ση κου σε της
δε η η σε ως μου

Σπχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

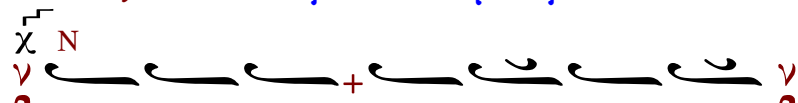
Τό τρίτον. ^χ_λ ^B
^χ_λ **Υ** πο με νων υ πε μει να

τον Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι ^χ_λ **Δ** και ει ση η

κου σε ^{ζ'}_λ της δε η η σε ω ως μου ου ου ^ε_λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

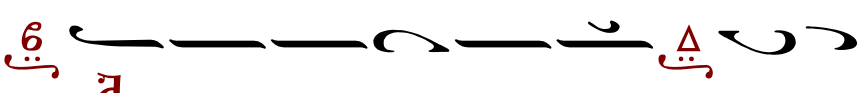
Ὁ Χορός: ^{χ̣ N}
Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

^{χ̣ Δ}
Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

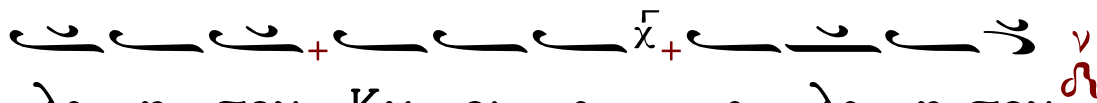
³ (Δίς)
Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον
Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιώθῃναι .. Ὁ χορός:

^{χ̣ N}
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ‘Ορῶοί, ἀκούCωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο ‘Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: ν ————— ν
Ἄ και τω Πνευματισου Ἄ

‘Ο ‘Ιερεύς: ‘Εκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωCμα.

‘Ο Διάκονος: ΠρόCχωμεν.

ὁ Χορός: ν ————— ν
Ἄ Δο ξα σοι Κυ ρι ε Δο ξα σοι Ἄ

‘Ο ‘Ιερεύς: (ἈνάγνωCιC Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴτα ἀναγινώCκεται ὁ Ν' ψαλμὸC

‘ΕλέηCόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

‘Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆC ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆC ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώCκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐCτι διαπαντός.

Coὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίηCα, ὅπως ἂν δικαιωθῆC ἐν τοῖC λόγοιC
σου, καὶ νικήCῃC ἐν τῷ κρίνεCθαί Ce.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις της σης Οσι ιας πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθη των εμω

ων εγ κληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κληματων

ἡ
 Ἐλε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οικτοιρμων σου ε ζα λειψον
 το α νο ο μη μα α α μου
 Εἶτα τό Ἰδιόμελο
 Τον της α γνει α ας θη η
 η σαυ ρον α συ λον τη ρη η η σα
 α α α σα δι α σκη τι κης πο λι ι τει
 ας ο λο σχε ρως Χρι στω ω ω α α νε
 τε ε ε ε θης σω μα γαρ και ψυ χην και πα
 α αν τα α α τα σα αυ τω κα θι ε
 ε ρω ω ω σας και κα αλλος α πο ο θε

ε ε το ο ν ω ω ω φ θ η ς και ο ρ γ α ν ο ν θ ε ο σε
 β ε ς των δ ω ρ ε ω ω ν τ η η ς χ α ρ ι ι τ ο ς ευ
 φ ρ ο σ υ υ υ ν η η ο σ ι ι ι α και
 ν υ ν τ η η ς υ π ε ρ ν ο υ ν τ ρ υ φ ω σα α α ε ε ευ
 φ ρ ο ο σ υ υ υ ν η ς π ρ ε σ β ε υ ε δε ο με ε
 θ α σω θ η ν α ι τ α α ς ψ υ χ α α α ς η η η η
 μ ω ω ω ω ω ν

Οἱ Κανόνες·

Ὡδὴ α'.

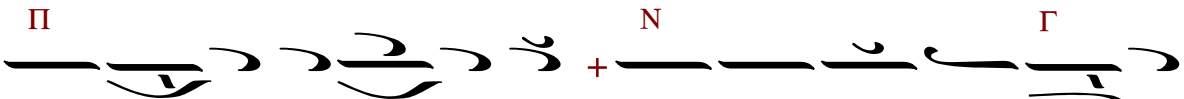
Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἰρμὸς

Ἦχος λ̣ ρ̣ ᾠ̣ — Γα

^{χ̣} ^N ^Γ ^N ^Π
^Γ ^{ρ̣} γ ρ α ν δι ο δ ε υ σ α ς ω σ ε ι ζ η ρ α ν ^{ρ̣} και
 την Αι γ υ π τ ι ι α ν ^{π̣} ^{q̣} μ ο χ θ η ρ ι α ν δι α φ υ γ ω ν
^Γ ^{ρ̣} ο Ι σ ρ α η λ ι τ η ς α ν ε β ο ο α ^{κ̣} ^{λ̣} τ ω
 λ υ τ ρ ω τ η και Θε ω η μ ω ν α σω με ν ^Γ ^{ρ̣} Δ ις
^Γ ^{ρ̣} ^N ^{ρ̣} πε ρ α γ ι α Θε ο το κε σω ω σ ο ν
 η μ α ς ^Γ ^{ρ̣}

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

^Γ ^{ρ̣} ^N ^Γ ^N ^Γ
^{ρ̣} Π ο λ λ ο ι ς σ υ ν ε χ ο μ ε ν ο ς π ε ι ρ α σ μ ο ι ς ^{ρ̣}

 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε
 των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον
 περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

Παθῶν με ταραττούσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

 Παθων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ
 λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ
 χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λην η την
 του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

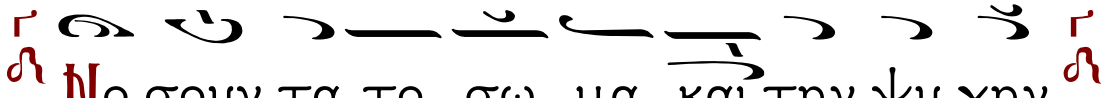
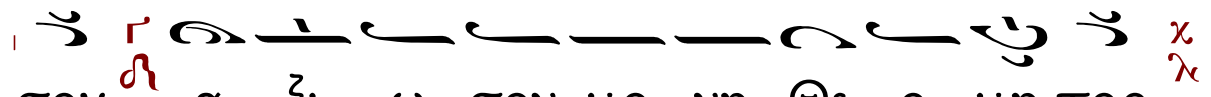
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Ωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Νο σου ν τα το σω μα καὶ την ψυ χην

 ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

 σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ

 ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Εἶτα οἱ ἐξῆς δύο Κανόνες τῆς Ὁσίας, ὡς
καταχωροῦνται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Πρῶτος Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τρισαγίας ἐν φωναῖς ὑμνούμενος, ὑπὸ
φρικτῶν στρατιῶν, καὶ συνωδὰ δείξας, τοὺς
βροτούς, δοξάζειν σε, καὶ νῦν αὐτὸς τὴν
βλάσφημον, ἀνατρέπων προσθήκην, τοῦ
Τρισαγίου ἐξαίσιον, ἔθου τοῦ παιδὸς ἀρπαγὴν
καὶ φωνήν.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὸν Θεὸν ἀπὸ ψυχῆς ἐπόθησας, καὶ
ἐμνηστεύθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα, καὶ
σαρκὸς εὐπάθειαν, καὶ πλοῦτον τὸν ἐπίκηρον,
καὶ τρυφὴν καὶ τὴν δόξαν, καταλιποῦσα
Πανεύφημε, καὶ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφορωτάτη γῇ καθάπερ πέφηνας,
ἐκατοστεύοντα, καρπὸν ἀποδοῦσα, Εὐφροσύνη
πάνσεμνε· καὶ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δεξαμένη
προθύμως, τὴν συμβουλήν τὴν σωτήριον,
ἐνεγκεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδασας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεοφόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζομεν, ἄσμασιν αἰὲ μακαρίζοντες.

Ἐπερος Κανών, τῆς Ὁσίας,
Ὡδὴ α'. ᾠχος πλ. α'.
Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνοὶς θεοτερπέσιν, ὑμνοῦντα σήμερον,
τὴν ἁγίαν σου μνήμην, καὶ ὄντως ἀξιέπαινον,
φωτὶ με καταύγασον, τῶν εὐχῶν σου πάνσεμνε,
εὐφροσύνης θείας ἐπώνυμε.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνον τὸ θεῖον κάλλος, Χριστοῦ ποθήσασα,
καὶ ταῖς τούτου θελχθεῖσα, ἀϋλοῖς ὠραιότησι, τὸ
κάλλος τοῦ σώματος, ἐβδελύξω ἔνδοξε,
θεωρίαις θείαις σχολάζουσα.

Δόξα...

Νύμφη ὠραῖσμένη, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς,
ἐμνηστεύσω τὸν ὄντως, ὠραῖον κάλλει Χριστόν,
λιποῦσα τὸν πρόσκαιρον, Εὐφροσύνη μνήστορα,
καὶ τοῦ βίου πᾶσαν τερπνότητα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁλος ἐπιθυμία, καὶ γλυκασμὸς καὶ ζωή, ὁ
ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ὑπερβολῇ χρηστότητος,
Παρθένε πανάμωμε· ὃν δυσώπει σῶσαί με, τὸν
ἀπαύστως σε μακαρίζοντα.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ὡδή γ'.

Ὁ Εἰρμός

Ἦχος λ̣ α̣ ᾠ̣ —^Ω

^{χ̣ M}
^Γ
^{α̣} Οὐ ρα νι ας α ψιδοςοροφουρ γε Κυ
^{α̣}
^Γ
^{α̣} ρι ε και της εκ κλη σι ας δομητορ συ με
^{Δ̣ q}
^{Δ̣ q}
^{α̣}
^Γ
^{α̣} στερε ωσον εν τη α γαπητη ση των ε
^{α̣}
^Γ
^{α̣} φε των η α κρο της των πιστων το στη ρι γ
⁺
^Γ
^{α̣} μα μο νε φι λαν θρω πε Δις
^Γ
^{α̣} Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
^Γ
^{α̣} η μας

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρονησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης
 τι θημι Σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ
 με κυ βερνησον προς τον λιμενα σου
 των αγαθων η αιτια των πιστων το
 στηριγμα μονη πανυμνητε
 Υπερ αγια Θεο το σωω
 σον η μας

Ἰκετεύω, Παρθέने, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ἰκετεύω Παρθενε τον ψυχικον
 ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ_q συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ_q

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ_q τον Χρι στον ε

κυ η σας ⁺ μο νη πα να χραν τε ^Γ_q

^Γ_q Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^Γ_q

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ὥς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Γ_q Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον ^Γ_q της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ^Δ_q παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ_q ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Γ_q τον Χρι στον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρι ρι ρι
 η σα σα Θε ο μα κα ρι ρι ρι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἁρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
 πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθέने, σύ μοι
 βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
 γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
 ἄδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ρις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α νε λ

λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να μω με

+ τον α δα πα νη τον

Κανὼν τῆς Ὁσίας.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, ὁ ἀποκρύψας τὰ βάθη, μυστηρίων σου καὶ ἀποκαλύψας, νηπίοις ταῦτα θαυμαστῶς, νηπίῳ ἐκκαλύπτεις νῦν, ἀρθέντι ἐν νεφέλαις, μέλος σαφῶς τὸ Τρισάγιον.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ, χιτῶνα ἐκδυσασμένη, ἐν σοφίᾳ τὴν στολὴν ἐνεδύσω, ἀπαθείας ἐν Χριστῷ μέσον ἀνδρῶν ἀπήστραψας, ἀσκητικῶς βιοῦσα, καὶ σκεπτόμενη τῇ χάριτι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῆς ἐγκρατείας χαλινῷ, τάς ἀκαθέκτους ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναχαιτίζουσα Μῆτερ, πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τῆς ἱερᾶς ἀσκήσεως, τὴν σὴν καρδίαν εἶχες, εὐθυποροῦσαν ἀπρόσκοπα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον, ὦ Θεοτόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα· ὃν οἱ Μάρτυρες Θεόν, ἀνδρείως ὡμολόγησαν, ὡς στρατιῶται τούτου, στεφανίται γενόμενοι.

Ἐπερος Κανὼν τῆς Ὀσίας..
Ἦχος πλ. α'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.
Ὡδὴ γ'.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλους ἐγκαρτερήσασα ἀγωνίσμασι, τοῦ ἐχθροῦ καθεῖλες τὰ μηχανήματα, ἔτρεψας δαιμόνων προσβολάς, Ἀγγέλοις ὁμοιώθης, ἀθανασίαν μελετήσασα, Μῆτερ ἐν θνητῷ σου τῷ σώματι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραίνει τῶν Μοναστῶν καρδίας ὁ βίος σου, στηριγμὸς ὑπάρχων καὶ παιδαγωγῆσις, πρὸς σωτηριώδεις ἐντολάς, πρὸς τρίβους ἀφθαρσίας, πρὸς τῆς ἀγάπης τὸν ἀκρότατον ὅρον Εὐφροσύνη τοῦ Κτίσαντος.

Δόξα...

Λαμπρύνει τὰ τῶν πιστῶν ἐνθέως συστήματα, ἡ λαμπρά σου μνήμη καὶ ἀξιέπαινος, θέλγει τῶν Ὀσίων τοὺς χορούς, Ἀγγέλους ἐπευφραίνει, μεθ' ὧν αὐλίζῃ ὥσπερ Ἄγγελος, ὧνπερ καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Παθῶν με τὸ χαλεπὸν χειμάζει κλυδώνιον·
πονηρῶν πνευμάτων βυθὸς συνέχει με· ἡ τῆς

ἀμαρτίας καταιγίς, δονεῖ μου τὴν καρδίαν·
Θεοκυῆτορ σύ με στήριξον, τὸν εἰλικρινῶς σε
δοξάζοντα.

Κάθισμα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπινευρώσασα, οὐρανίαις ἐλπίσι μέσον κατώκησας, ἀδιστάκτῳ λογισμῷ ἀνδρῶν θεόπνευστε, τὸν τῆς Εὐας πτερνιστήν, ὑποτάττουσα ταῖς σαῖς, παρθένε πτέρναις τοῖς πόνοις, καὶ ταῖς ἀγρύπνοις μελέταις· διὸ ἐν πίστει σὲ μακαρίζομεν.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν. *Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.*

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν θερμήν, εὐρηκότες οἱ πιστοί, πρὸς σὲ προστρέχομεν· καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακράζομεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, τυχεῖν ἐπιποθήσασα, τὴν κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν ἀνέμειξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν Νυμφίον σου, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδία, τάς ψυχὰς εὐφρανθέντες, ἀναστῶμεν σπουδῇ, ἀκοῦσαι λόγον παράδοξον· ὑπερβαίνει γὰρ ἔννοιαν πᾶσαν τὸ διήγημα τοῦτο καὶ καταπλήττει· ὅτι γυνὴ ἐν μέσῳ ἀνδρῶν καταμένουσα, ἐνίκησε τὸν Βελίαρ, καὶ τὸ πῦρ κατεπάτησε τῶν ἡδονῶν, καὶ οὐκ ἐφλέχθη τὸ σύνολον· τὸν Χριστὸν γὰρ ποθοῦσα ἢ ἄσπιλος, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, θυγατρὸς Παφνουτίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχ.

Τὸ θῆλυ κρύπτεις ἀνδρικῶς, Εὐφροσύνη,
Καὶ κρυπτὰ τὸν βλέποντα Δεσπότην βλέπεις.

Εἰκάδα Εὐφροσύνη κατὰ πέμπτην πότμον ὑπέστη.

Μύσας ὁ Παφνούτιος ἐν τῷ σαρκίῳ, Τῷ πνεύματι ζῇ, καὶ θεωρεῖ φῶς μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παφνουτίου.

Στίχ.

Σταυροῦσι Παφνούτιον οἱ κόσμου φίλοι, Τὸν παντὶ κόσμῳ καὶ πρὶν ἐσταυρωμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ, ἐν ᾗ τελεῖται ἡ ἐν τῷ ἁέρι ἄρπαγὴ τοῦ παιδός.

Στίχ.

Ἀρθεῖς ἄνω παῖς τὸ τρισύμνητον μέλος, Καθὼς νόες ψάλλουσιν, ἀγγέλλει κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Τάττης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Σαβινιανοῦ, Μαξίμου, Ρούφου καὶ Εὐγενίου.

Στίχ.

Πατὴρ ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ σὺν τοῖς τέκνοις. Μεθ' ὧν σεαυτὴν Τάττα τάττεις ἐμφρόνως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίες, Ἀνοίξω το στόμα μου

Ἦχος Γ' τοc

Ὡδὴ α' ^π_χ ^B ⁶_λ ^M
 Ἀ νοι ζω το στο μα μου και πλη
^B ^M
 ρω θη σε ται Πνευματος και λο γον ε ρευ ζο
^B ⁶_λ ^M
 μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο
^Π ^M
 μαι φαι δρωc πα νη γυ ρι ζων και α α σω γη
^B ⁶_λ
 θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ὡδὴ γ' ⁶_λ ^π₉ ^Δ
 Τ ουc σου ουc υ μνο λο γουc Θε ο
^Δ ^Δ
 το κε η ζω ω σα και α φθο νοc πη γη
⁶_λ
 θι α σον cυγκρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
^π₉ ⁺
 cτερε ω ω cον και εν τη θει α δο ξη σου
^Δ ^Δ ⁶_λ
 Ὁ α' χορὸc cτε φανων δο ξηc α ξι ω cον

Ὡδὴ δ' ⁶ Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
⁶ λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶
σου του υ ψι στου ⁶ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δ δο ξα τη δυ
⁶ να μει σου Κυ ρι ε ⁶
Ὡδὴ ε' ⁶ ^Ε ξε στη τα συμ παν τα ⁶ ε πι
τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
με Παρ θε νε ⁶ εσ χες εν μη τρα τον
ε πι παν των Θε ον ^Δ και τε το κας α χρο
νον Υι ον ^{ζ'} ⁶ πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
⁶ ρι αν βρα βευ ον τα ⁶

Ὡδὴ στ' ⁶λ ^π9 την θειαν ταυ την και παν τι μον τε λουν
 τες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π9 της Θε ο μη
 το ρος ^π9 δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ^Δα
 τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ζα ζον τες ⁶λ
 Ὡδὴ ζ ⁶λ Ουκ ε λα α τρευ σαν τη ⁶λ
 κτι σει οι θε ο φρονες ⁶λ πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶λ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶λ υ
 περ υ υ μνη η τε ^π9 ο των Πα τε ρων Κυ ριος
^Δα και Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶λ
 Ὡδὴ η' ⁶λ ^Δα νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ^{6λ}

^{6λ} Πα ι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω

^Δ ο το ο κοc της Θε ο το κου δι ε σω

σα το ^Δ το τε μεν τυ που μενοc ^{6λ} νυν δε +

ενεργου μενοc ^π την οι κου με νην α πα σαν

+ α γει ρει ψαλ λου ου σαν ^Δ τον Κυ ριον υ

μνει τε ταερ γα ^π και υ περ υ ψου τε ^Δ ειc παν

ταc τουc αι ω ω να α α αc ^{6λ}

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος ᾠδῆς

Στίχος α' ^{χ^Μ} ⁶ ^λ ^Β ^Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^χ ⁶ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ⁶ ^λ ριμου ^Β

⁶ ^λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶ ^λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κριτως των Σε ρα φιμ

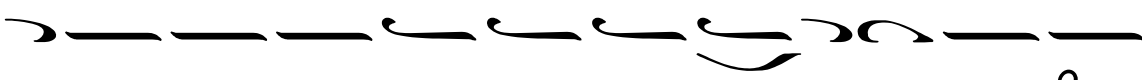
⁶ ^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶ ^λ

Στίχος β' ^{χ^Β} ⁶ ^λ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ⁶λ
 γαρ α πο του νυν ^χ ⁶λ ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ^B ⁶λ
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ ⁶λ ⁶λ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φι μ
 την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν ⁶λ
 Σπύχoς γ' ^χ ⁶λ ⁶λ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τοc ⁶λ ⁶λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ ⁶λ και το ε λε οc αυ του

^Γ_λ
⁶_λ

 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

 με νοις αυ τον
 B
⁶_λ

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

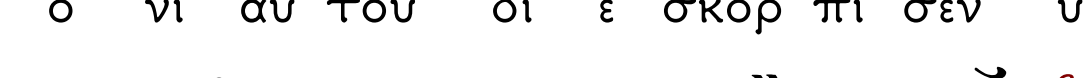
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φι μ
⁶_λ

 την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γον τε

 κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 νο μεν
⁶_λ
 Σπύχος δ' ^Γ_λ
⁶_λ

 Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

 ο νι αυ του δι ε σκο ρ πι σεν υ πε

 ρη φα νους δι α νοι ακα ρ δι ας αυ των
 B
⁶_λ

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν
 Σπύχος ε' **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
 νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

σε με γα λυ νο μεν ^{6λ}

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή

^{6λ} ἦ πας γη γε νης ^{6λ} σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λα μπα δου χου με νος ^{6λ} πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε ^{πq} α υ λων νο ω ω ν φυ σις γε ραι ρου σα
^{6λ} τα ι ε ρα θ αυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος ^Δ και βο α α α α τω ^Δ Χαι ροις +
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη +
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε ^{6λ}

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὸν ἄρχοντα διέλαθες, τῆς αἰσχύνης καὶ τοῦτον, ἐν φιλοσόφῳ, σχήματι, ἐναπέδειξας ἄνουν, παρθένος οὔσα τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα γέγονας, ἄνῃρ φρονήσει καὶ πίστει, Εὐφροσύνη Ὅσια, τῶν παρθένων καλλονή, μοναζουσῶν ὠραιότης.

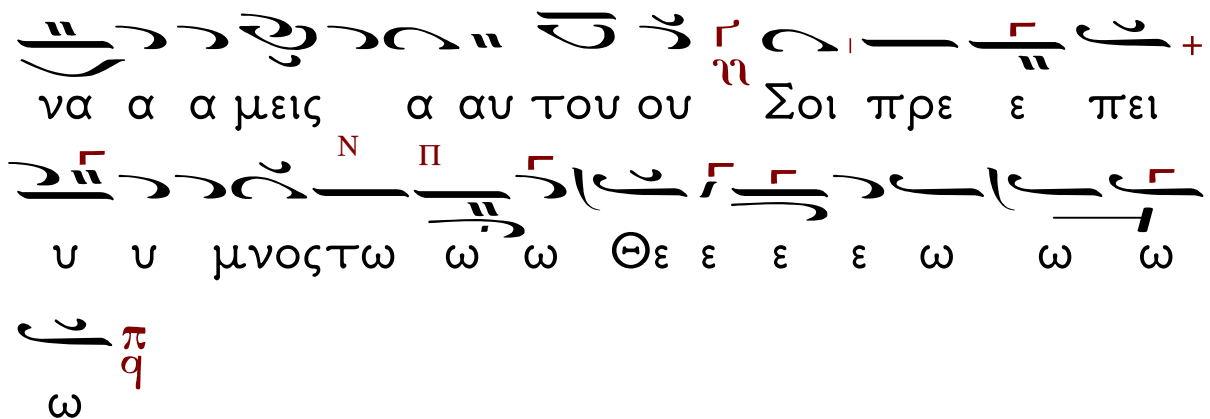
Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θρόνοι καὶ Κυριότητες, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Μητροπάρθενε Κόρη, τῷ σῷ Υἱῷ λατρεύουσιν, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη, καὶ σὲ ἀπαύστως ὑμνοῦσι· τοῦτον αἰεὶ ἱκέτευε, λυτρωθῆναί με Ἀγνή, τῆς φοβεραῆς καταδίκης.

ΕΙC ΤΟΥC ΑΙΝΟΥC

Ἦχος ḡ Πα̇

^Π
^π_q Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
^Π
^Μ σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
^Ν
^π_q ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
^Π
^Ν ων ου ρα α νω ων αι νει ει ει τε
^Μ
^Π ε α υ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
^π_q ι ι ι στοις Σοι πρε ε πει ^Δ_h υ υ υ μνοc
^Ν
^Π τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω
^Μ
^π_q ^Δ_h νει τε αυ το ον πα α α αν τεc οι
^Π
^π_q Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
^Π
^Ν νει ει ει ει τε α α αυ τον πασαι αι δυ

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰσπῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν

τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Γερασίου.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν ἀληθῆ εὐφροσύνην ἐπιποθήσασα, τὴν τεθλιμμένην τρίβον, καὶ στενὴν ἐπορεύθης, Ὅσια Εὐφροσύνη, ἀγγελικῶς, τὴν ζωὴν διανύσασα· καὶ νῦν τῶν πόνων τρυγῶσα τάς ἀμοιβάς, ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

χο ρω ³ αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω

Ἀρρενωθεῖσα τὴν φρένα ἅμα καὶ σχήματι,
τῆς πατρικῆς ἐστίας, λάθρα Μητέρα ἀπέστης,
ἀγάπη τετρωμένη τῇ θεϊκῇ, καὶ ἀνδρείως
ἡγώνισαι, μέσον ἀνδρῶν Εὐφροσύνη περιφανῶς,
τὸν Βελίαρ καταισχύνασα.

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γοC αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και
κι θα ρα

Τῆς ἀρετῆς τὸν ἀγῶνα στερρῶς ἀνύσασα,
τῷ σῷ πατρὶ ἐγνώσθης, ἐν τῷ τέλει Ὁσία, καὶ
ἅπαντες ἐξέστησαν ἐπὶ σοί, καὶ μεγάλως
ἐθαύμασαν· πῶς Εὐφροσύνη καθεῖλες τοῦ
πονηροῦ, φιλοσόφως τὰ τεχνάσματα.

αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χο ρω ³ αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω

Πεποικιλμένη παρέστης τῷ σῷ Νυμφίῳ
Χριστῷ, καὶ καθωραϊσμένη, ἀρετῶν ταῖς ιδέαις,
θέοφρον Εὐφροσύνη καὶ παρ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς
τεθαυμάστωσαι· Ὃν ἐκδυσώπει δεόμεθα
ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ὡχος πλ. δ'.

Ὡχος λ᾿ ἂ Νῆ

Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι
 και αι Υι ι ω ω ω και α γι ι ω ω
 Πνε ε ε ε ευ μα α α Πνε ευ μα τι
 Ο σι α μητερ την α γα θη ην με ε
 ρι ι ι δα ευ αγ γε λι κω ως προ ο κρι
 ι ι να α α α σα παν των των της γης τε
 ερ πνων οι ασφα λο ο με ε νων ε ε μα
 α α κρυ υ υ υ νας ο ο θεν εν ο σι
 ο τη η τι και δι και αι αι ο ο συ υ υ νη
 τω Χρι στω ω δου ου λε ε ευ σα α α α

σα^Δ πα αν τας ε ε ξε πλη η ζας τω τρο πω
 του ου ου βι ου ου σου^{6λ} και τη υ περ φυ υ
 σιν πο λι ι τει ει ει α α α α σου^γ ε
 ε ζω γαρ κο σμου και σαρ κοc^Δ ταιc προς το
 κρειττον α να α α βα α σε ε σιν ωωc
 α α λη θω ωc ε γε ε ε ε νου^γ αλλ
 ωc της α νω ευ φρο συ υ νη ηc με το ο χοc
 ταυ της και η μα αc α α ζι ι ι ω
 ω ω ω σον^Δ τη προς Χρι στον δε η η η
 η η σει ει ει ει σου^Δ ευ φρο συ υ νη α
 α α ζι υ υ υ μνη η η η τε^γ

 γ Θεοτοκίον.

χ^N
 ν
 α

Τα ου ρα νι α υ μνει σε κε χα ρι τω

με ε ε νη Μη η η τηρ ανυμφευτε και

 η μειςδο ξο λο γουμεν

α σ τ ο ν σ ο υ γ ε ν ν η σ ι ν ⁶ _κ Θ ε ο τ ο κ ε π ρ ε σ β ε υ

ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟC ΠΛ. Δ΄

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Νη

Δοξα ασοι τω δειξαν τι το φως δοξα εν
 υ ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρη
 ηνη εν ανθρωποις ευδοκια
 Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε
 προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε
 χαριστου μεν σοι δια την μεγαα
 λην σου δοξαν
 Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε
 Πατερ παντοκρατωρ Κυριε Υιε μονο
 γε νες Ιησου Χριστε και Αγιον

Πνεύμα

Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο

Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου ε λε η σον η μας

ο αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

Προ σδε ε ζαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ζαν Θε

ου Πατρος αμην ν
Α
^N
 ν Α Καθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω
 σε Δ
Α και αι νε εσω το ο νομα σου εις τον αι
 ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω
 νος ν
Α
^N
 ν Α Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη Δ
Α α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
 η μας ν
Α
^N
 ν Α Ευ λο γη τοc ει Κυ ρι ε ο Θε οc
 των πα τε ρων η μων Δ
Α και αι νε τον και
 δε δο ζα σμενον το ο νομα α σου Δ
Α εις τους

αι ω ν α ς α μ η ν

ν

^N
 ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

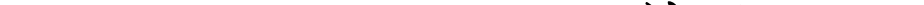
εφ η μας κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

$$\frac{1}{\sigma_\varepsilon} \quad \gamma$$

Εὐλογητοί εἰ ἐκυρίε διδαζόντες

με τα δι και ω ματα σου (τρεις)

 Κυρι ε καταφυγη ε γεννηθη η θνηση

 μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει

πα Κυ ρι ε + ε λε η σον με ι ι ασαι

την ψυχή μου ὅτι ἠμαρτοὺν σοι

The first staff of music features a series of rhythmic notes. Above the first note is a red letter 'N' with a small red 'ν' symbol above it. Above the eighth note is a red letter 'Δ'. Above the final note is a red letter 'Γ'.

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με ^Δ του ποι ει ν το θε λη μα σου ^Δ ο τι ^N συ

ει ει ο Θε ος μου ^ν

^ν ^N Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^ν

^ν ^Δ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι ^Π

νω σκου σι σε ^ν

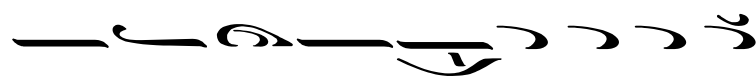
^ν ^N Ἄ γι ος ο Θε ος ^Δ Ἄ γι ος Ι σχυ ρος ^Δ

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας ^ν (τρίς)

^ν ^N Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ ^Π και α γι ω

^ν Πνευ μα τι ^Δ

^ν ^Δ και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

ν
Α
 ω νας των αι ω ω νων α μην

ν
Α

ν
Α
 Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας

ν
Α

Δ
 Α γι ο ος ο Θε ε ος

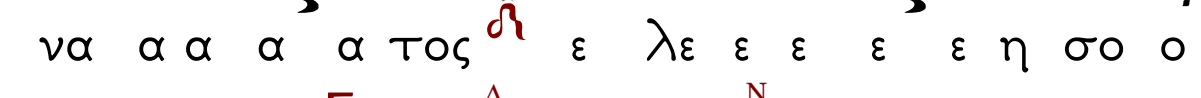
ν
Α

Δ
 Α γι ο ος Ι σχυ υ ρος

ν
Α

Δ
 Α γι ι ι ος Α α θ α α α α α

Π
 να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο

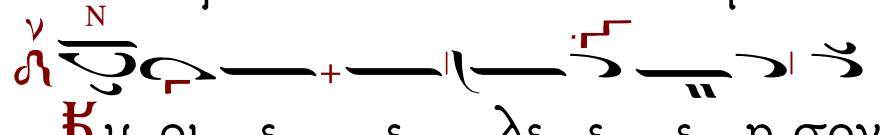

N
 ο ο ο ο ν η η μα α α α α ας

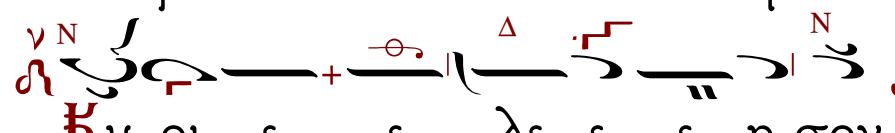
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

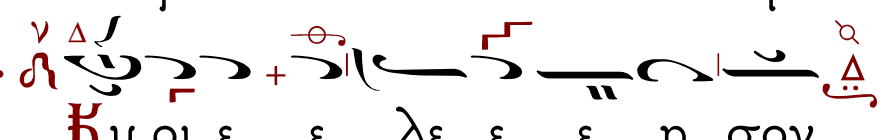
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος λ᾽ ἁ Νῆ

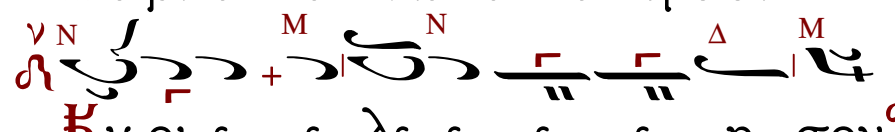
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

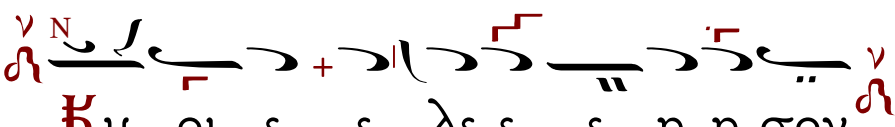
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

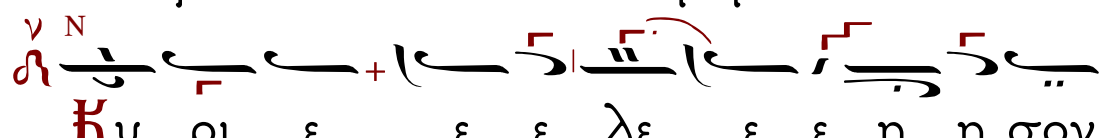
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος Δι

Ἄ μη η η ν

Σπλχ. α' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το Α γιον αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπλχ. β' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας Δ

Σπ'χ. γ' Δ
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου και η

Βασι λει α αυτου παντωνδε σποζει Δ

Ταισ πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας Δ

Σπ'χ. δ' Δ
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυτου εν πα ντι τοπω

της δε σπο τει ας αυτου

Ταισ πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας Δ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'

Ἄμνη ἡν

Σπῆχ. α' Ἄνι νει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρι

ον αἰνεσὼ Κυριὸν ἐν τηζῶ ἡμου

ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ

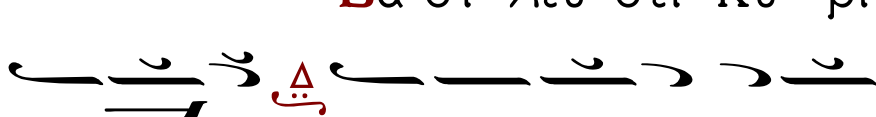
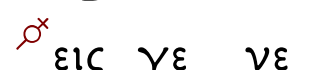
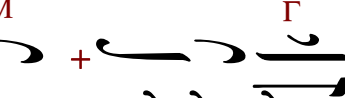
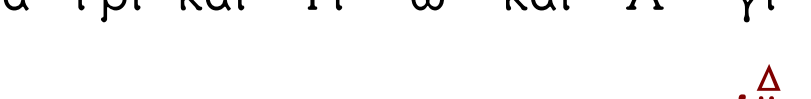
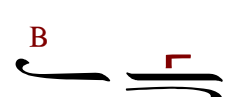
Ἦωσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ὁ ἐν

Ἀγίοις θάυμαστο ὁ ὁ ὁ ὁς

ψαλλόντας σὺ ἀλλήλου ἰα

Σπῆχ. β' Μακαριοὺς οὗ Θεοῦ

I α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπ'χ. γ' Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοικ
 Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος

^Δ ^M + ^Γ ^Δ
 ψαλλοντας σοι αλληλουι α
 Σπ^χ. δ^ν
 Βασιλευσει Κυριος εις τον
 ^χ
 αι ωνα ο Θεος σου Σιων ^χ
 εις γε νε
 +
 ααν και γε νε αν
^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
 Ωσον ημας Υιε Θεου ο εν
^B ^M
 Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος
^Δ ^M + ^Γ ^Δ
 ψαλλοντας σοι αλληλουι α
^χ ^M
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
 ^χ
 ω Πνευματι
^χ ^M ^Γ ^Δ ^B
 και νυν και αει και εις τους αι αι
 +
 ω νας των αι αι ω νων Α μην

^M
^Δ ^Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου α θά να τος υ πα α α ρ χων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Γ ^Δ
 τεραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη η ναι
^B
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^Δ ^B
 πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω ς εν
^M ^Δ ^Γ
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
 ο Θε ος θά να α τω ω θά να τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ^M
^ν ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^Δ ^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^χ ^M ^{ΓΔ}
⁶ γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'
Ἦχος λ' π' — — — — — Κε

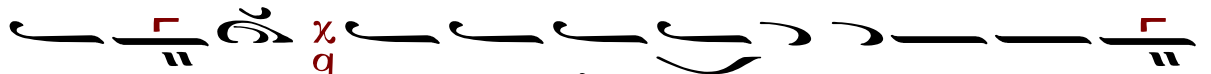
Σπ'χ. ^{λ' κ' q} Ἀ α μην ^{κ' q} Υ πο με νων υ πε
μει να τον Κυ ριον ^{λ' q} και προ σε σχε ε μοι ^{κ' q}

Σπ'χ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου καὶ
ἐνεβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινόν.

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἦχος λ' π' — — — — — Κε

^{λ' κ' q} Ὡς παρ Θε νος φρο νι μη και α δι α φθο
ρος ^{κ' q} κα τηγ γυ η θης ο σι ως τω ζω ο
δο τη Χρι στω ^{ν' η} και προ σκαι ρων την χλι
δην ^{κ' q} εμ φρο νως ε λι πες ο θεν εν με σω
των αν δρων ^{ν' η} ως α μο λυν τος α μνας ε ξε

 λαμ ψας Ευ φρο συ νη και του Βε λι αρ τα

 κε εν τρα τη πο λι τει ασου α πη ημ

 βλυυ να α ας

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

^πχ ^M Δε ^Δ ευ ^Δ τε ^Δ προ ^Δ σκυ ^Δ νη ^Δ σω ^Δ μεν ^Δ και ^Δ προ
^B σπε ^M εσωω ^Δ με ^Δ εν ^Δ Χρι ^Δ στωω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ
^Γ σον ^B η ^Δ μα ^Δ ας ^Δ Υι ^Δ ε ^Δ Θε ^Δ ου ^Δ ο ^Δ εν ^Δ Α ^Δ γι ^Δ ι ^Δ ι
^M οis ^Δ θα ^Δ αυ ^Δ μα ^Δ στο ^Δ ο ^Δ ο ^Δ ο ^Δ ος ^Δ ψα ^Δ λλον ^Δ τας ^Δ σοι
^Γ αλ ^Δ λη ^Δ λου ^Δ ι ^Δ α

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἦχος λ̣π̣ϣ̣ ———— Κε̣

Ὡς παρ θε νος φρο νι μη και α δι α φθο
 ρος κα τηγ γυ η θης ο σι ως τω ζω ο
 δο τη Χρι στω και προ σκαι ρων την χλι
 δην εμ φρο νως ε λι πες ο θεν εν με σω
 των αν δρων ως α μο λυν τος α μνας ε ξε
 λαμ ψας Ευ φρο συ νη και του Βε λι αρ τα
 κε εν τρα τη πο λι τει α σου α πη ημ
 βλυ υ νας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

KONTAKION
ΠΡΟCΤΑCΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙCΤΙΑΝΩΝ

Ἦχος Δι

^N ^Δ
 Προστασι α των Χριστι α νων α
 καται αισχυν τε ^Γ ^Δ ^B μεσι τει α προς τον ποι
 η την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι δης ^Δ α μαρ
 τω λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα σον
 ως α ^Δ ^N γα θη εις την βο η θει αν η μων
^B ^Π των πι στως κραυ γα ζον των σοι τα χυ νον
^N εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
^Δ ^B η προ στα τευ ου σα α α ει Θε
^N ^Γ ^Δ ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΑΠΟCΤΟΛΗΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩCΜΑ Ο ΤΗC ΚΖ' ΚΥΡΙΑΚΗC

Προκείμενον. Ἦχος β΄

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Αδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηροῦ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα

τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·
καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε,
καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα
Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος β΄

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. **Κ**ύριε, σῶσον τον Βασιλέα καὶ
ἐπάκουσον ἡμῶν.

25-09-

ΟΡΘΟC ΟCΙΔC ΕΥΦΡΟCΥΝΗC ΕΟΡΤΑCΙΜΟC

Εἰς Μνημόσυνον...

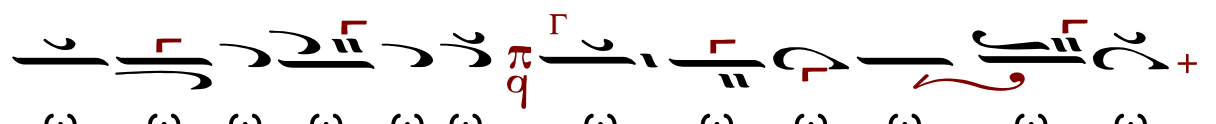
Κωνσταντίνου Πρίγγου

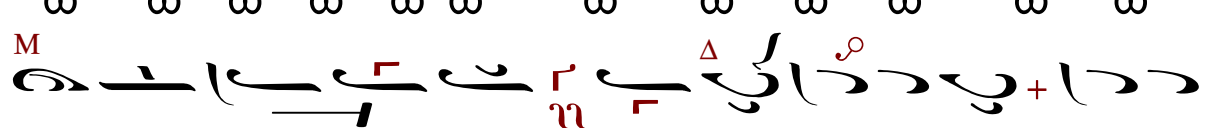
Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου Τ.Μ.Τ.Χ.Ε.

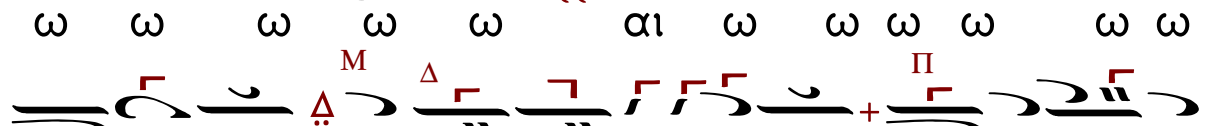
Ἰηχος 4 Πα

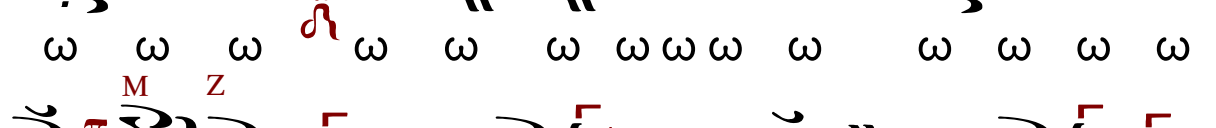
Ἑκτασις. $\frac{q}{x} - \frac{\pi}{q}$

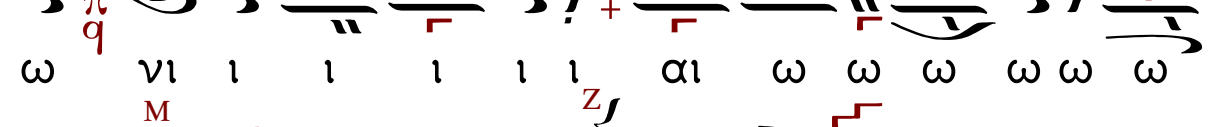
[illegible]

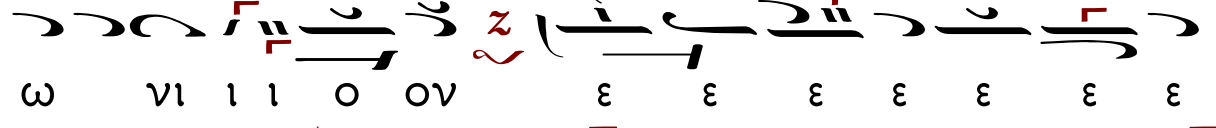

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω α ι ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ν ι ι ι ι ι α ι ω ω ω ω ω ω

 ω ν ι ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε

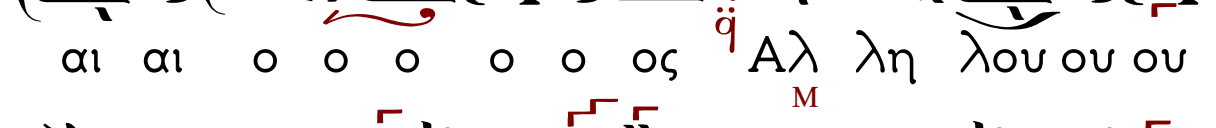

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 α ι α ι ο ο ο ο ο ο σ Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ

 ο υ ι ι ι α α α α α α α α α

 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι
Ἄ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ μ η ν Ἐ ι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

 νη η ε πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν

 των σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ω Ζω

Ωε Μή η κα τα α πι στε ευ της με αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
 ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
 παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

 μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε

 σποινα του κο ο ο σμου ελ πικαι προ στα σι

 ι α των πισ των μη μου πα ρι ι δης την

 δε ε η σι ι ι ν το ο συμ φε ε ρον ποι η η

 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^λ ^z ^{z³}

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 ^{z'} ^λ

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγένε μετὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.